No. 1433 Zaterdag 17 Juni 1911. 28ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

BUREAUX VAN DIT BLAD
Redactie en Administratie
Oud No. 223, Nieuw No. 4.
Waterkant, Overzijde.

Es Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagá padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire. Aruba, St. Martin (P. H.), St. Eustatius i Saba fl. 10.— pa anja
Un numero sol fl. 0.15.
Anuncio di 1 te 7 regel f 0.50 cada regel mas 7½ cts.

De gehuwde Onderwijzeres.

De voorgestelde *Verordening, houdende regeling van de positie van vrouwelijke ambtenaren, die in het huwelijk treden* heeft tot onze allergrootste verwondering bij eenige leden van den Kolonialen Raad tegenkanting ontmoet. Zooals onze lezers in het Voorloopig Verslag in het vorig nummer onzer courant gezien hebben, waren tegenover eenige leden, die meenden dat deze nieuwe verordening „in een noodzakelijke regeling voorziet", daarentegen anderen, die zich met de strekking van het ontwerp niet konden vereenigen. Zij achtten, dan eerst de tijd gekomen, dat de gehuwde onderwijzeres den dienst moet verlaten, wanneer het blijkt, dat ten gevolge van haar huwelijk de dienst er onder lijdt."

Rondweg gezegd, hadden wij een dergelijk argument tegen dit voorstel nooit verwacht. Het getuigt niet van vooruitzienden blik, noch van beleid.

L'art de gouverner c'est prévoir. Het is altijd beter het kwaad te voorkomen, dan naderhand voor elk af zonderlijk geval middelen te moeten beramen om de kwade gevolgen weg te nemen. Bovendien een algemeene wet verplicht een ieder, en men kan er te voren rekening mede houden, terwijl een beschikking in een dergelijk geval gemaakt voor een particulier persoon min of meer een hatelijk karakter draagt, den betrokken persoon in opspraak brengt, de feiten, die aanleiding hebben gegeven tot het ontslag, aan de spraakmakende gemeente in handen speelt. Met deze feiten, bedoelen wij natuurlijk niet, dat die onderwijzeres op het punt staat moeder te worden of reeds geworden is, maar wel de nadeelige gevolgen daarvan op het onderwijs en de leerlingen. Afgezien nog van de ongepaste opmerkingen der kinderen, waartoe haar toestand misschien aanleiding kan geven, is zij onmogelijk in staat in die dagen het onderricht met die toewijding te geven, die het vereischt. Daar zal een tijd aanbreken, dat zij dat onderwijs zal moeten staken of voor eenige weken onderbreken, en een ander haar plaats zal moeten vervangen, op kosten van het gouvernement. Daarna wordt zij voor de keus geplaatst zich geheel te wijden of wel aan de verzorging van haar kind,— dat is haar plicht als moeder,— of wel aan haar beroep,— dat is haar plicht als onderwijzeres.— Doch in beide gevallen moet één van beiden daar onder lijden, en meestal zal zoowel het een als 't ander de nadeelige gevolgen ervan ondervinden.

Wat zal men in dezen gedachtengang dier *andere* leden van den Kol. Raad zien gebeuren?

Ingeval de Kol. Raad zou beslissen, dat een gehuwde onderwijzeres alleen dan zou kunnen ontslagen worden, wanneer tengevolge van haar huwelijk het onderwijs er onder zou lijden, dan zal, zooals de Gouverneur in zijn *Memorie van Antwoord* terecht voorziet tot dat ontslag niet worden overgegaan, „dan nadat de toestand werkelijk onhoudbaar is geworden en het onderwijs er aanmerkelijk door zal geleden hebben",— dus dan is evenmin de mogelijkheid uitgesloten, dat er termen *kunnen* bestaan, dit ontslag *ongevraagd* en als *niet-eervol* te verleenen.

Juist de vrees, om zulks te voorkomen, zou die persoon tot een wanhopige, tot een onzedelijke daad, die verband houdt met haar moederschap, kunnen verleiden.

Men houde hier wel in het oog, dat bij deze verordening uitdrukkelijk bepaald is, dat deze wet geen terugwerkende kracht heeft, zoodat de personen, reeds nu gehuwd, van de toepassing dezer wet in geen geval iets te duchten hebben.

Doch dit genoemde gevaar verder geheel ter zijde gesteld, is de opvatting dier *andere* leden evenmin *in het belang van het onderwijs*.

Door de ongesteldheid, lusteloosheid, of verstrooing, door verzuim of afwezigheid der gehuwde onderwijzeres moet het onderwijs noodzakelijk lijden, doch tevens zal 't uitermate moeielijk zijn voor het hoofd der school, voor den inspecteur van het onderwijs en voor de ouders der leerlingen dit te controleeren, en het slot van het liedje zal zijn, dat niemand de klachten bij de bevoegde autoriteiten zal brengen en de verantwoordelijkheid van het ontslag op zich zal nemen.

Nog heel onlangs heeft zich precies dezelfde geschiedenis afgespeeld. Bij de behandeling der Begrooting in den Kol. Raad heeft men kunnen hooren, hoe algemeen de klachten waren over het onderwijs op de openbare scholen in onze kolonie. En uit het *Voorloopig Verslag* en uit de Openbare behandeling bleek zonneklaar, dat dit geen vage klachten waren zonder eenigen grond, maar wel degelijk steunden op bijzondere feiten. Doch men schrikte er voor terug namen en zaken noemen. Men spaarde de personen, ten koste van het onder wijs. De klachten zullen nu blijven voortduren. Het onderwijs zal nog meer achteruit gaan.

Wat blijft er alzoo over van de hooggeroemde grondstelling van het liberalisme: Dat een der voornaamste zorgen der Regeering is de behartiging van het Onderwijs?

Waar deze twee belangen met elkander in botsing komen: de particuliere belangen van dezen of genen persoon i. c. een onderwijzer of onderwijzeres en het algemeen belang onzer kolonie i. c. het onderwijs, daar heeft het Bestuur slechts de keus de behartiging van het algemeen belang, desnoods ten koste van het particulier belang van dezen of genen persoon. Door dit principe hoog te houden, is de onderhavige kwestie feitelijk reeds opgelost.

* * *

Men moet niet meenen, dat onze kolonie met deze verordening zoowat „haantje de voorste" is geweest. Het is volstrekt niet iets nieuws. In bijna alle groote gemeenten in het Moederland is een dergelijke verordening reeds ingevoerd. En wat meer zegt, op meer dan éene onderwijzers-vergadering is volle instemming en tevredenheid met deze wet betuigd.

Ofschoon door de stelling in onze vorige alinea principieel de zaak voor ons is afgedaan, willen wij nog even terugkomen op enkele bezwaren van *Argus* in zijn laatste nummer, die de schade, die de particulier belangen der gehuwde of te huwen onderwijzeres en ook het onderwijs in onze kolonie zouden lijden, in den breede heeft uitgemeten.—

Zou het werkelijk in de toekomst bezwaarlijk worden *tengevolge dezer verordening* onderwijzeressen hetzij uit het Moederland of van onze kolonie te vinden voor onze openbare scholen? Wij kunnen het niet gelooven. Ja, wij zouden eerder tot het tegendeel kunnen besluiten. Daar deze verordening reeds op vele plaatsen in het *Moederland* toepassing vindt en geleidelijk ook op andere wordt ingevoerd, staat onze kolonie onder dit opzicht voor dergelijke sollicitanten niet in slechtere conditie, maar is de verhouding *a pari*. En zouden wij dan niet een stap verder kunnen gaan, en de volgende redeneering opzetten? Als onder het betrekkelijk gering getal onderwijzeressen in onze kolonie, zulk een betrekkelijk groot percentage *hier* het geluk had een levensgezel te vinden, zou dat misschien in de toekomst voor sommigen niet juist een prikkel kunnen zijn, een plaatsing als onderwijzeres in onze kolonie te zoeken?

Wat de onderwijzeressen, *in onze kolonie geboren*, betreft, geeft het feit dat onlangs vijf dames tegelijk hun diploma behaalden, en de normaal-lessen thans geregeld gegeven worden, voldoende grond om te verwachten, dat het aanbod uit onze kolonie eerder toenemen dan verminderen zal.

Argus bestempelt in zijn artikel tot tweemaal deze verordening als een *huwelijksverbod*.—

Als hier geen sprake is van een *lapsus calami*, zouden wij 't toch minstens als een geheel onjuiste opvatting van dit ontwerp willen signaleeren. Nergens in dit ontwerp wordt aan de onderwijzeres 't huwelijk verboden, maar wèl om in geval van huwelijk, de functie van onderwijzeres te blijven waarnemen. Wat natuurlijk geheel iets anders is. Wij beschouwen deze verordening zoo weinig in het nadeel der onderwijzeressen, dat wij veeleer geneigd zijn, ze als winst voor haar te boeken. In het algemeen geldt de regel, dat de last en de plicht rust op den man, om te zorgen voor het onderhoud van zijn vrouw, ook al zou zij vóór haar huwelijk in haar eigen onderhoud voorzien hebben.

Wordt zij nu, onderwijzeres zijnde, geplaatst voor de keuze van een huwelijk aan te gaan, dan zal juist deze verordening haar noodzakkelijk tot de overweging moeten brengen, op welke wijze zij haar toekomst het best kan verzekeren, hetzij door een huwelijk, hetzij door eenvoudig onderwijzes te blijven. Wellicht kan het menigeen van een onberaden stap en een lichtzinnig huwelijk zonder toekomst afhouden.

Daar de kansen op een huwelijk voor de dames van den netten stand ook in onze kolonie niet bovenmate groot zijn, kan een eventueel huwelijk eener onderwijzeres, voor een andere de gelegenheid openen om in een onafhankelijke, redelijk bezoldigde betrekking bij het openbaar onderwijs een minder zorgelijke toekomst tegemoet te gaan.

Alles bij elkaar genomen kunnen wij niet anders dan toejuichen, en ten volle instemmen met de *Memorie van Antwoord* van den Gouverneur op het *Voorloopig Verslag*:

„Ondergeteekende heeft met genoe-
„gen in het voorloopig verslag ge-
„zien, dat eenige leden van oordeel
„waren, dat de voorgestelde veror-
„dening in een noodzakelijke rege-
„ling voorziet.
„Het systeem om — zooals sommi-
„ge leden dit voorstellen — gehuwde
„vrouwelijke ambtenaren dan eerst
„den dienst te doen verlaten, wan-
„neer blijkt, dat de dienst ten ge-
„volge van het huwelijk lijdt, acht
„hij verkeerd.
„Door de zwangerschap en het moe-
„der worden van een gehuwde vrou-
„welijke ambtenaar, in het bijzonder
„van een gehuwde onderwijzeres, *moet*
„de dienst noodzakelijk lijden.
„Is er niet bepaald, dat de vrou-
„welijke ambtenaar, die huwt, eervol
„uit haar betrekking wordt ontsla-
„gen, dan zal het niet mogelijk zijn
„haar later, enkel om haar zwanger-
„schap of om het feit, dat zij moeder
„is geworden, ontslag te verleenen.
„Daartoe zal niet worden overge-
„gaan, dan nadat de toestand wer-
„kelijk onhoudbaar is geworden: niet
„dan nadat de dienst, in het bijzon-
„der het onderwijs, er reeds belang-
„rijk door zal hebben geleden."

BLADVULLING.

Wat is de vrouw?

Als de man het hoofd der familie is, wat is de vrouw? Dit is zeer verschillend. De vlijtige vrouw is de hand, de verkwistende de alles verterende maag — de verstandige is het oog — de leergierige het oor — de babbelzieke de mond — de goedige het hart en de twistzieke de gal. De vrouw echter, die goed is, zacht, zedig, verstandig, vriendelijk — is meer dan hoofd, hand, oog, oor, mond en hart — zulk een vrouw is de ziel der familie.

De Stoomploeg.

Nu er dezer dagen sprake van was, en het voorstel gedaan werd, om in onzen kolonie o. a. op Aruba en elders met een stoomploeg den grond te bewerken, willen wij hier een nadere beschrijving geven van de wijze van werken en een kosten-berekening van zoo'n stoomploeg. Voor een paar jaar geleden hield de Nederlandsche Heidemaatschappij een excursie naar den stoomploeg der maatschappij, aan het werk op de heide bij Vrijland onder Arnhem. Uitgenoodigd waren o. a. de leden der afdeeling Arnhem, Wageningen en Zutphen, waarvan velen aan de uitnoodiging gevolg hadden gegeven. Ook enkele leeraren der R. Hoogere Land,- Tuin- en Boschbouwschool, te Wageningen, waren aanwezig, benevens een aantal studenten dier school. De belangstelling was zeer groot, ruim 70 personen namen aan de excursie deel. Ruim 1 uur kwam men bijeen aan den hoofdingang van het landgoed Sonsbeek. Over het landgoed wandelde men naar de heide onder geleide van den directeur en adjunct-directeur der Heidemaatschappij en van de heer G. A. Kuik, rentmeester der gemeente Arnhem.

In het bosch was onder de beukeboomen een Deensche rolegge, bespannen met twee paarden, in werking te zien. Dit wertuig dient voor het omwerken van den boschgrond. en vervangt het afplaggen met de schop. Het is veel beter voor den bodem, die beter open komt en langer open blijft en daarbij veel goedkooper. De kosten loopen van f 20 tot f 30 per H. A. Elders kon men zich op terrein, een jaar tevoren met deze roleg bewerkt, overtuigen dat de bodem beter los was gebleven en daardoor, o. a. meer ontvankelijk voor hemelwater. De heer Kuijk maakte opmerkzaam op de veranderingen gedurende de laatste jaren, geleidde de excursisten langs de kweekerijen, en ten slotte over pas beplante boschgronden naar de heide waar de stoomploeg aan den arbeid was.

De ploeg is een ijzeren gevaarte van ruim 8 meter lengte, wegende totaal 4800 K.G. Hij rust op twee zeer breede wielen, die ruim een meter van elkander staan en bestaat voorts uit een samenstel van sterke ijzeren balken, waaraan een aantal scharen en raderen zijn bevestigd, die alle hun bijzondere beteekenis hebben. De ploeg rust niet vertikaal op de draagas, maar is aan beide zijden naar boven gericht, zoodat, als de eene kant op den grond rust, de andere opstaat. Aan iedere zijde der draagas vindt men nu twee groote ploegscharen, schuin voor elkander geplaatst, zóó dat de ploeg een dubbele voor snijdt. Vlak vóór de groote scharen is een kleinere bevestigd, die dient om de vegetatielaag af te steken, terwijl een er naast geplaatst rad de om te werpen strook afsnijdt. Aldus, terwijl het rad een strook heide afsnijdt ter breedte van de voor, en de kleine schaar die strook als 't ware afschilt, wordt door de eigenlijke ploegschaar de grond ter diepte van 40 cM. en breedte van 50 c.M. omgestort. En daar er twee ploegscharen zijn, volgt daaruit, dat de grond telkens ter breedte van één meter wordt omgezet.

Het heele toestel is bevestigd aan een kabel, gespannen tusschen twee locomobielen. ieder van 40 P.K. Door op- en afwinden van den kabel wordt het gevaarte heen en weergetrokken, en om dat te kunnen doen, was een dubbel stel ploegscharen, met wat daarbij behoort, noodig. Telkens wanneer een voor is gemaakt, gaat die zijde die nu dienst deed, naar boven en de andere komt in functie. De locomobielen verplaatsen zich door eigen kracht een meter vooruit, en het is eigenaardig te zien, hoe door een vernuftige inrichting de ploeg, die, gelet op de zwaarte, zeer moeilijk zou verbeurd kunnen worden, zichzelf stelt daar waar zij zijn moet. Een man neemt op den ploeg plaats en bestuurt hem gemakkelijk in zijn loop over de heide.

De locomobielen zijn op een afstand van 400 meter van elkaar geplaatst. Die afstand wordt door den ploeg afgelegd in ongeveer 5 minuten. Men moet dus stevig loopen om hem bij te houden. Schokkend en stootend gaat het vooruit, de man aan het stuur houdt hem in de goede richting, het blinkende metaal snijdt diep door de aarde, die meterbreed opengescheurd blijft liggen. Alles gaat mee, boomstronken noch zware steenen kunnen de vaart stuiten, hoe heuvelachtig en ongelijk het terrein zij, de stoomploeg drukt zijn scharen diep in den bodem en bedelvend wat aan de oppervlakte lag, brengt hij het verborgene boven en verandert zoo het gansche aspect der heide.

Snel gaat het, is reeds gezegd; per dag wordt 3½ H.A. omgezet, maar in den zomer 4 tot 5 H.A. daags. De kosten zijn circa f 40 per H.A. Het terrein, dat hier onder den ploeg is, is 60 tot 70 H.A. groot, terwijl in de nabijheid een terrein ligt van 15 H.A., dat eveneens met den stoomploeg zal worden omgezet.

De ploeg, hier gebruikt, is, zooals bleek, een tweescharige. Men bezigt ook wel, en hier op de heide is er een, ploegen met één schaar. Deze zetten telkens een terreinstrook om van 50 c.M. breedte, maar de diepte is zooveel grooter, n.l. 70 c.M., waarbij nog komt een extra-grubbe van 15 c.M., totaal dus 85 c.M. Met dezen ploeg wordt per dag niet meer dan 2 H.A. bewerkt. De locomobielen gebruiken per dag 2000 K.G. kolen en 10 kub. M. water. Evenals de kolen moet ook het water uit Arnhem, een uur ver, worden aangevoerd. Al die onkosten zijn in het genoemde bedrag van f 40 per H.A. begrepen.

Het ploegen door middel van den stoomploeg is bij de Nederl. Heidemaatschappij nog niet lang in gebruik. Al sedert jaren heeft zij de heiden, waarvan haar de ontginning werd opgedragen, geploegd met ossen.

Daarmede gaat zij nog steeds voort, op dit oogenblik ploegt zij, in Brabant en in Limburg, met 12 span ossen, ieder van 6 stuks, terwijl ook nog met een span van 6 paarden geploegd wordt. Doch terwijl de stoomploeg dagelijks van 3½ tot 5 H.A. omzet, brengt een span ossen het niet verder dan tot ½ H.A. daags. In 1907 ploegde de Maatschappij 1520 H.A., waarvan de helft met den stoomploeg. De ploegen, waarvan zij er thans twee in gebruik heeft, zijn niet haar eigendom, maar gehuurd van de fa. Otto Meyer te Steinheim in Westfalen, door wier personeel zij worden bediend. De locomobielen, die verbazend breede raderen hebben, verplaatsen zich gemakkelijk langs de wegen naar de te bewerken terreinen; het transport, uitgenomen over bruggen (het gewicht is 15500 K.G.) levert dus weinig bezwaren op.

De leider der excursie, de heer Van Lonkhuizen, adjunct-directeur der Ned. Heidemaatschappij gaf, nadat men den ploeg in werking had gezien, nog eenige explicaties. Als regel worden de terreinen niet dieper omgeploegd dan 40 cM., de kosten zijn dan f 40 per H.A. maar daar waar banken in den bodem zitten, wordt 70 cM. diep geploegd, wat f 70 per H.A. kost. Dit terrein is bestemd om met dennen- en eikenbosch te worden beplant.

ONTEIGENING?

De overgroote belangstelling in onze kolonie voor de phosphaatmijnen van Santa Barbara, het waas van geheimzinnigheid dat deze „*question brulante*" omhult, de wederzijdsche belangen die er mede op het spel staan, dit alles is oorzaak geweest van allerlei gissing en misvatting, van beweringen en supposities zonder tal, van een mengelmoes van waarheid en dichting. In dien chaos eenige klaarheid te brengen, was het eenig doel, dat ons het artikel *Santa Barbara* in het voorlaatste nummer van den *Amigoe* in de pen gaf. Van verschillende ook bevoegde zijden mochten wij over dat artikel bewijzen van instemming, woorden van lof vernemen. Dat wij door die uiteenzetting ook aan alle juridische en speculatieve beschouwingen den pas zouden afsnijden, neen, wij zijn niet zoo naief geweest een dergelijke illusie te koesteren. Om de zaak niet nog meer te vertroebelen, hebben wij met opzet vermeden in die richting koers te zetten. Het slot van ons artikel: „zonder twijfel zou een eventueele onteigening een reeks van onderhandelingen, misschien zelfs *langgerekte procedures* ten gevolge hebben, iets waar wel niemand naar verlangen zal," gaf reeds meer dan duidelijk te kennen, dat dit iets meer dan een vóórgevoel was. Onze Collega *Argus* heeft het oorbaar geacht, juist die richting van onteigening in te sturen en in het vaarwater van allerlei juridische beschouwingen en veronderstellingen te gaan spelevaren.

Ook na rijpe overweging voelen wij geen enkelen aandrang, vinden wij geen enkele beweegreden hem op die excursie te vergezellen. Al zijn be schouwingen hangen in de lucht, omdat hij van de veronderstelling uitgaat, dat onteigening onvermijdelijk is. Dit nu ontkennen wij beslist.

Als men de geschiedenis van de Curaçaosche Mijnwet in de Tweede en Eerste Kamer der Staten Generaal van af 1905 tot 1909 nagaat, dan is er niets wat tot een dergelijke veronderstelling aanleiding geeft.

In de woorden van Minister Idenburg gesproken den 23sten Febr. 1909 in de 2e Kamer komt dit ten duidelijkste uit:

„Wij dienen eerst te weten wat er „waar is van den beweerden rijkdom „van Santa Barbara en van de beweerde mogelijkheid, om die mijn „met vrucht te kunnen exploiteeren.

„Voor dat wij dat weten, kunnen „wij geen beschikkingen nemen, en „daarom is het ook ten eenemale „onmogelijk, om toe te zeggen, dat „de exploitatie zal worden hervat „binnen een bepaalden termijn. Iets „anders wordt het, wanneer het onderzoek van de deskundigen in het „daglicht stelt, dat op Santa Barbara zulke groote schatten verborgen „liggen en dat inderdaad met zoo„veel winst is te exploiteeren. *Dan* (dus, als dat is uitgemaakt *Red. Am.*) „*kan aan den Heer Godden, of wie* „*de oorzaak mocht zijn van het niet-ex*„*ploiteeren, een zekere termijn worden ge*„*steld, na het verstrijken waarvan de Re*„*geering zou kunnen overgaan tot eigening.*"

Op het oogenblik verkeeren wij in het stadium, dat het onderzoek van den ingenieur DUYFJES op Santa Barbara is afgeloopen. Wij gaan nu binnenkort weer een belangrijke stap verder. De Heer DUYFJES vertrekt in het begin der volgende maand naar New-York, om van daaruit met Prof. GRUTTERINK de phosphaatmijnen van Florida te bezoeken en dan op Curaçao het laatste onderzoek op Santa Barbara in te stellen voor het opmaken van het definitief rapport.

Dan eerst kunnen wij aannemen, dat de Regeering volkomen van de waarde der Santa Barbara mijnen op de hoogte is. Maar ook dán eerst treedt de zaak in een nieuw staduim, nl. *dat aan den* Heer GODDEN *een zekere termijn kan gesteld worden.*

En wanneer hij vóór het verstrijken van dien termijn tot de voortzetting der exploitatie besluit, dan houden wij de hooge Regeering in het moederland toch niet voor zóó onnoozel, om zich vergenoegend alleen met het *vage* begrip van „*geregelde voortzetting der ontginning*" een overeenkomst aan te gaan, maar dan is er nog tijd en gelegenheid in overvloed, dat begrip nader te omlijnen en aan bepaalde strenge voorwaarden te binden. Doch waartoe noodig aldus op de zaak vooruit te loopen en de spoedige hervatting der ontginning nog meer te vertragen of in gevaar te brengen door deze nu reeds tot een twistappel te maken van allerlei juridische uitvluchten?

Ons voor een oogenblik op het standpunt plaatsend van *Argus*, zouden wij het van meer belang en nut geacht hebben, het begrip *onteigening* nader te bepalen. Want welke onteigening wordt hier bedoeld, of welke verdient in het belang onzer Kolonie de voorkeur?

Onteigening van den *grond* door het *Gouvernement*? of wel dat één der beide *eigenaren* zelf onteigening aanvraagt van den anderen volgens art. 2. van de Onteigenings-Verordening? In dat geval wordt één van beiden eigenaar en verbindt zich tegelijk te ontginnen. Het Gouvernement behoeft dan geen schadeloosstelling te betalen, maar de partij, die den anderen onteigent.

Of nog een derde geval is mogelijk. In plaats van den *grond* zou het *pachtrecht*, dat op dien grond rust, kunnen onteigend worden, waarna de partijen weer vrij tegenover elkander komen te staan en eventueel tot boedelscheiding zou kunnen overgegaan worden. In den laatsten tijd is er in Holland op deze wijze wel aan het tiendrecht een einde gekomen.

Ook hierover zullen de juristen wel weer in den breede kunnen disputeeren of zulks mogelijk is, of wat het meest te verkiezen is. Doch al deze kwesties zijn voorloopig nog niet aan de orde. Eerst moet nu door de Regeering een termijn gesteld worden. En dan verwachten wij van den Heer Godden c. s. een positieve daad of een verklaring, waaruit zal blijken, of hij al of niet tot ontginning zal overgaan. Daarop blijven wij geduldig wachten, alvorens verder op deze zaak in te gaan.

Bijgeloof in de XXste Eeuw.

Niet alleen domheid en achterlijkheid, maar ook verfijnde weelde, grof materialisme en ongeloof bieden een vruchtbaren bodem, waarop bijgeloof welig kan tieren. Zoo leeft in onze hoogverlichte XXe eeuw datzelfde onkruid weer op, dat zooals sommigen zoo gaarne beweren, alleen in de „duistere middeleeuwen" ongestoord kon voortwoekeren.

Ziehier een staaltje van modern bijgeloof van recenten datum van de hoogste waardigheidsbekleeders uit Parijs, *la ville lumière.*

Het wordt ons medegedeeld door het *Handelsblad*:

Tijdens de reis van president Fallières van Parijs naar Brussel deed zich, schrijft de „*Figaro*", een kleine moeilijkheid voor.

„Aan de onbijttafel in den restauratiewagen bleken dertien personen aan te zitten — dat ging natuurlijk niet, er moest een veertiende man gevonden worden. Een der in den presidentieelen trein medereizende journalisten, de vertegenwoordiger van een officieus nieuwsagentschap, werd uitgenoodigd door zijn tegenwoordigheid het „*malum omen*" af te weren."

En dat gaat grootsch op vrijgeesterij! En dat waren geen achterlijke Bretonsche boeren, maar hooge en allerhoogste ambtenaren van de neutrale, van allen godsdienst gespeende Fransche Republiek; En dat waren mannen, die in hun particulier zoowel als in hun ambtelijk leven geen gelegenheid laten voorbijgaan om te toonen, dat zij met suprême minachting op elk godsdienstig geloof neerzien; dat zij veel te hoog staan om zich met de „bijgeloovigheden" van den godsdienst en een overgeleverde Kerkleer op te houden.

't Is en blijft steeds de oude historie — De mensch is geloovig en godsdienstig van nature. Verwerpt hij moedwillig het hem door het natuurlijk verstand en de goddelijke Openbaring voorgehouden geloof, dan wreekt zich zijn menschelijke natuur en wij zien de zoogenaamde „sterke geesten" een gemakkelijke prooi worden van een wanstaltig en belachelijk bijgeloof.

Dat is de nemesis!

Geen wonder inderdaad, dat tegenwoordig planeetlezers en oude dames, die met koffiedik en het ei werken, zóó uitnemende zaken doen — in Frankrijk en ook wel elders!

In Berlijn, de *Stadt der Intelligenz*, in Brussel, dat er groot op gaat, als *Petit Paris* de lichtstad naar de kroon te steken, heeft men in ernst voorgesteld bij de nummering der huizen in de straten 't berucht getal No. 13 eenvoudig weg te laten of over te slaan, om aan de bijgeloovige vrees van sommige huurders, die in dergelijke huizen weigeren te wonen, te gemoet te komen.

Nog een ander staaltje.

In den laatsten Oudejaarsnacht zag men een der meest beroemde tooneelspeelsters van Parijs op zoek naar den eersten den besten militair, die zij na klokslag 12 op straat zou ontmoeten, om hem een kus af te bedelen. Want dat moest haar voor het heele jaar geluk aanbrengen. Wat een dwaasheid!!

Lees de grrrroote liberale bladen en dagelijks kunt ge er een tiental advertenties in vinden van waarzegsters, kaartlegsters en *tutti quanti.*

Dat is kweeken, en bevorderen van bijgeloof e.d.- door hen, die zoo gaarne pronken met verlichting en beschaving en geen gelegenheid laten voorbijgaan om te schimpen op het domme bijgeloof der „*duistere middeleeuwen*".

Pascal heeft het reeds in zijn tijd gevoeld en begrepen: *Les incrédules sont les plus crédules de tous.*

Het moderne heidendom frischt de oude spreuk der Duitschers weer tot een nieuw leven op:

„*Wo der Unglaube Hausherr ist, hat der Aberglaube sich schon die Hinterthüre geöffnet.*"

Men doet beter voortaan die „*duistere Middeeeuwen*" met rust te laten.

Prof Dr. Scato G. de Vries, een **niet—katholiek**, hoogleeraar aan de Universiteit te Leiden in de paleographie, een kenner der middeleeuwen zooals weinigen, die zich een wereldvermaardheid verwierf door zijn facsimile-uitgaaf van den *Breviarium Grimani*, dat onovertroffen meesterstuk der middeleeuwen, zeide het vorig jaar bij zijn inaugurale rede: Wie nog spreekt van „*duistere middeleeuwen*" geeft zich zelf een brevet van onkunde, omdat hij blijken geeft, dat die middeleeuwen voor hem *duister* gebleven zijn, wijl hij niet tot de kennis ervan is doorgedrongen.

BLADVULLING.

Lastig geval.

„Nu neem ik poeder voor mijn hoofdpijn, pillen voor mijn leverkwaal en capsules voor de jicht.

Maar één ding begrijp ik niet; hoe weten nu die medicijnen, waar ze in mijn lijf preciés wezen moeten, als ik ze heb ingeslikt?

VAN TWEE OUD-GOUVERNEURS.

Uit het vorig nummer onzer courant herinnert men zich, dat onze Oud-Gouverneur JHR. DE JONG VAN B & D. reeds voor de tweede maal verzocht, op de voordracht geplaatst te worden voor Lid van de Algemeene Rekenkamer. Uit de telegrammen weten we intusschen reeds, dat weer een ander benoemd is.

In een der Hollandsche bladen vonden wij het volgende, dat wij te aardig vonden, om het niet aan onze lezers mede te deelen:

Twaalf Ambachten....

„Voor de vacature - Rekenkamer is op de voordracht geplaatst, iemand die is......

Oud-officier bij de Kon. Marine.
Oud-burgemeester.
Oud-schoolopziener.
Oud-gouverneur.

Deze heer is dus viermaal emeritus.

Zou die man nu eens in Rekenkamer willen gaan uitrekenen, wat hij in al deze qualiteiten van *ouderdom* aan het land kost?"

***

Van een anderen Oud-Gouverneur,— van Suriname,— den Heer Dr. C. LELY, liep 't hardnekkig gerucht, dat hij de aangewezen opvolger was van den afgetreden Burgemeester van den Haag.

De volbloed liberale „*Nieuwe Courant*," dus een geestverwant van Dr. Lely, schreef naar aanleiding van dit gerucht:

„Hiervoor nu (dat nl. Lely Burgemeester zal worden) moge de hemel ons bewaren!

De heer Lely is een beminnelijk man een „charmeur", een energiek man, hij heeft een vriendelijken lach; hij weet met menschen om te gaan — alles wat men wil.

Maar er zijn weinig bewindslieden, die nog tijdens hun leven en bloei zooveel van de door hen in uitvoering gebrachte en doorgezette plannen als misrekeningen en mislukkingen hebben zien uitkomen als hij.

De Velserpont, de Lawaspoor, de bacove-cultuur, de Scheveningsche visschershaven — om nu van de Ongevallen-wet nog te zwijgen!

Niets is zoo geschikt om twijfel te wekken aan de practische beteekenis van het beginsel der ministerieele verantwoordelijkheid als de politieke carrière. die den heer Lely tot nog in de laatste jaren beschoren was.

Op de hoogst ongewenschte gemeentelijke politiek die, met name in verband met de nieuwe verkeerswegen en de aankoopen van panden, onder leiding van den wethouder Lely werd gevolgd, hadden wij

ONDERHOUDEND ALLERLEI

De grootste oliebron.

De „Scientific American" geeft eene beschrijving van de in Maart ll. ontdekte „wonderbaarlijke oliebron", die de grootste is in Californië, en misschien de overvloedigste van alle tot nu toe op de wereld bekende bronnen.

Genoemde petroleumbron bevindt zich te Lakevieuw, in het Maricopaveld, op 40 mijlen ten Zuid-Oosten van Bakersfield. Zij begon te spuiten op 15 Maart l.l., en met uitzondering van één dag, waarop de bron gedurende acht uren door zand verstopt bleef, vloeide de petroleum onafgebroken tot den 31en Maart, met een opbrengst van 42.000 vaten olie per etmaal. Sedert dat tijdstip bedroeg de dagelijksche opbrengst f 42000 á 45.000 vaten. De straal olie is zoo krachtig, dat hij in den vorm van een kolom tot op 80 M. boden top der kraanloods stijgt, die zelf 28 M. hoog is. Het is natuurlijk onmogelijk gebleken dezen straal op de gebruikelijke wijze (en in letterlijken zin) onder dak te brengen; van daar dat de oliestraal in de open lucht omhoog spuit terwijl de nederplassende petroleum een uitgestrekten vijver rondom den straal vormt van meerdere honderden voet lengte aan beide zijden van de loods.

Volgens berekeningen van bevoegde vaklieden gelooft men, dat de bron voorloopig nog verscheidene maanden met dezelfde kracht zal blijven spuiten. Zij is hoogstwaarschijnlijk de overvloedigste van alle bronnen, en overtreft verre de beroemde bron van Beaumont in Texas.

Het boren zelf van de bron ging met een eigenaardig toeval gepaard. Men had reeds geruimen tijd vruchteloos gearbeid, en daar de Directeuren der betrokken maatschappij zeer ernstig begonnen te twijfelen aan het welslagen hunner pogingen, besloten zij voorloopig het werk te staken, en gaven ook hun orders in deze richting. Het was toen drie dagen voor het tijdstip waarop de bron geopend werd. Een der opzichters echter stoorde zich niet aan de gegeven instructies, en boorde nog 47 voet dieper, toen plotseling een geweldige drukking van opgesloten gassen zich deed bemerken.

Tegelijkertijd zagen de arbeiders, dat stukjes steen en brokjes aarde tot op honderden meters hoogte in de lucht geslingerd werden, en onmiddellijk daarna steeg een dikke straal petroleum door 't 20 cM. wijde boorgat omhoog.

Bij het boren van deze bron bereikte men de oliehoudende zandlagen op een diepte van ongeveer 2000 voet, en daaronder liggen de kalklagen, waarin de petroleum ontstaat door een distillatie-proces van organische, waarschijnlijk dierlijke, overblijfselen, tot stand gebracht door de hitte van het inwendige der aarde. De ontzaggelijke hoeveelheid olie van een enkele bron, als de hier beschrevene en van de andere, die op verschillende punten der wereld worden aangetroffen, geven eenigszins een denkbeeld van de buitengewoon groote hoeveelheid dierlijke stoffen, die in voorhistorische tijden achtergebleven zijn en begraven liggen in de aardlagen, die nu de grondvesten vormen der oliedistricten.

De oorsprong der petroleum.

De petroleum blijft nog altijd een der raadselachtige stoffen. De eene hypothese omtrent haar bestaan wordt door de andere opgevolgd, maar het blijven hypothesen.

In „Het Album der Natuur" treffen wij een overzicht daarvan aan van de hand van R. S. Tjaden Modderman, en ontleend aan een beschouwing in de „Revue Scientifique" naar aanleiding van het boek van L. G. Tassart, dat geheel over petroleum handelt.

Aanvankelijk werd aangenomen, dat de petroleum, evenals de steenkolen, van plantaardigen oorsprong is, en wel voornamelijk afkomstig is uit rivieren.

Deze opvatting werd echter overvleugeld door die van andere onderzoekers, welke het ontstaan zochten te verklaren uit dierlijke stoffen, met name uit de ontledingen van vetten van ontzaglijke lagen gestorven voorwereldlijke dieren: visschen, schaaldieren, weekdieren, infusoriën enz.

Het geloof aan den dierlijken oorsprong vond een sterken steun in de proeven van Engler, die een product, op Pensylvanische petroleum gelijkend, bij een temperatuur van 400 gr. uit traan distilleerde.

Het ligt voor de hand, dat hij bestreden werd met de opmerking, dat zulke temperaturen bezwaarlijk aan te nemen waren in bepaalde petroleum-houdende lagen, b.v, in die van Ohio, welke Morry onderzocht. Deze geleerde nam echter aan, dat de petroleum was ontstaan ten gevolge van rotting van organische stoffen en moerassen, door hetzelfde proces waardoor daar, als de lucht geen toegang heeft, moerasgas ontstaat. De andere in 't moerasslijk achtergebleven koolwaterstoffen zouden zich dan door opdroging en drukking verhard hebben tot het tegenwoordige petroleumhoudende leigesteente.

Sedert Alex. van Humboldt zijn er echter geleerden geweest, die de petroleum ontstaan dachten uit chemische processen in de aardkorst, zonder tusschenkomst van het leven.

Hoogst belangwekkend zijn in dit opzicht de proeven van Sabatier, gedeeltelijk in samenwerking met Senderens.

Deze geleerden hebben de werking bestudeerd van fijn verdeelde metalen (ijzer, cobalt en vooral nikkel) als katalysatoren en slaagden er daardoor in tal van koolwaterstoffen synthetisch te bereiden. Langs dezen weg verkregen zij 20 kub. cM. van een geel-fluoresceerend vocht, den reuk van het soortelijk gewicht van Amerikoansche petroleum bezittend, waarmee ook de samenstelling overeenkwam. Op soortgelijke wijze verkregen zij een stof met al de eigenschappen van petroleum van Bakoe of van Galicische petroleum.

Hierop steunend verklaart Sabatier nu het ontstaan der petroleum door met Daubrée en Berthelot aan te nemen, dat zich in de aardkorst groote hoeveelheden metalen der alkaliën en alkalische aarde bevinden, ten deele vrij, ten deele aan kool gebonden. Tevens zal er stellig ook ijzer, cobalt en nikkel aanwezig zijn.

Dringt nu water tot deze massa's door, dan zal er waterstof en acetyleen geboren worden en de verhouding waarin deze met ijzer, cobalt en nikkel in aanraking komen, zoomede de heerschende hitte zullen bepalen, welk soort van petroleum gevormd wordt.

Tegen de hypothese van Sabatier pleiten twee omstandigheden.

Vooreerst is het onbegrijpelijk, dat het ijzer, cobalt of nikkel in de aardkorst als katalysatoren gelijke diensten kunnen doen als de met groote zorg bereide fijn verdeelde metalen, met wier hulp de petroleums zijn nagebootst. En voorts missen deze kunstmatige petroleums de groote optische activiteit, die de natuurlijke petroleums bezitten.

Melk en eieren als poeder.

Een nieuw middel is eenigen tijd geleden uitgevonden om melk langen tijd te bewaren, zonder aan bederf onderhevig te worden.

Eerst wordt de melk wat geconcentreerd en vervolgens koud door middel van samengeperste lucht in toestellen in een heel fijnen regen of nevel van melkstofjes verdeeld. Deze **„stofregen van melk" gaat dan in** een rechtopstaanden cylinder, waar van onder naar boven een heete luchtstroom van 70—80 gr. wordt doorgevoerd, welke ieder melkdeeltje op zich zelf droogt en er alle waterbestanddeelen aan onttrekt. Daarvoor krijgt men in plaats van een melknevel een droog melkpoeder. Dit wordt verzameld en zonder verdere bereiding verpakt.

Het poeder van volle melk is een witte, droge stofvormige massa, die gemakkelijk in koud water opgelost kan worden en waarbij men ook, nadat zij een paar dagen gestaan heeft, geen bezinksel kan bespeuren. Deze oplossing smaakt precies als versche, ongekookte koemelk en kan evenals deze gekookt worden. Wij hebben dus versche melk in drogen toestand. Een kilogram van dit melkpoeder geeft 10 liter melk. De waarde dezer uitvinding springt des te meer in het oog, als men slechts denkt aan de proviandeering van leger en vloot.

Het poeder van schrale of dunne melk is nog gemakkelijker op te lossen, daar het minder vethoudend is. Het is in Amerika zoo gezocht, dat de fabrieken aan de aanvraag nauwelijks kunnen voldoen.

Op deze manier kan men ook andere vloeibare voedingsstoffen drogen en bewaren, b.v. eieren.

Het eipoeder krijgt men dan als een gele, en een weinig korrelige stof, welke in water gemakkelijk tot een brei kan worden geroerd en dan als versche eieren kan genuttigd worden. Men heeft van eenige maanden oud eipoeder reeds geklutste eieren gemaakt en tevens door verbinding met melkpoeder soepen bereid, welke volgens de bewering der bereiders in niets verschillen van de spijzen, die met versche eieren gekookt waren. Daar dit eipoeder, en goed gesloten bussen bewaard, bijna nooit bederft, is deze manier wel de beste om eieren langen tijd zonder gevaar voor bederf te bewaren.

meermalen gelegenheid de aandacht te vestigen. Thans heeft hij Den Haag tot aan den rand van een nieuwe binnenhaven gebracht, waarin de burgerij werd uitgenoodigd — ondanks alle deskundige waarschuwingen, evenals die welke in 1899 door het geroep van Lely Benedictus! werden overschreeuwd — tonnen gouds te storten alsof het zand was.

En nu zouden we den heer Lely nog tot burgemeester krijgen óók, „dit moge minister Heemskerk verhoeden!"

Berichten uit de Kolonie.

— Van zijn berichtgever te Philipsburg, St. Martin N. G., ontving „de Vrijmoedige" het volgende schrijven:

30 Mei 1911.

„Gedurende de maand April en de eerste helft van Mei is het hier zeer droog geweest, ten gevolge waarvan de verdamping van het water in de zoutmeren grootelijks toenam. Reeds zijn de dammen duidelijk zichtbaar. De bergen en dalen, die een paar weken geleden er nog zoo frisch uitzagen, begonnen langzamerhand hun groen met bruin te verwisselen. Het natte seizoen scheen stellig voorbij te zijn.

Samentreffende met de aankomst alhier op 19 dezer van Z. D. H. Mgr. VUYLSTEKE, kwam er echter eene gunstige verandering in het weder. Een paar flinke regenbuien hebben den dorstigen grond gedrenkt. Nu herkrijgen de bosschen van lieverlede hun heerlijk groen gewaad en wordt het vee, dat reeds gebrek leed, van frisch drinkwater voorzien.

Door zijne gemeenteleden werd de Bisschop met alle blijken van eerbied, hoogachting en toegenegenheid ontvangen en, te midden van banieren en vlaggen, naar de kerk begeleid. Na de gebruikelijke godsdienst-oefening heeft een lid eener hiertoe samengestelde Commissie hem in de Pastorie een indrukwekkend adres voorgelezen. Onmiddelijk daarna zongen de katholieke schoolkinderen, die op de stoep der kerk opgesteld waren, hem een welkomstlied toe. Tal van personen, vooral oude kennissen, stroomden naar de Pastorie toe, om hem de hand te drukken en persoonlijk hunne gelukwenschen aan te bieden. Nog grooter was de toevloed van menschen op den daaropvolgend Zondag.

De indruk, dien Mgr. VUYLSTEKE op de ingezetenen alhier heeft gemaakt, kan niet gunstiger zijn. Niets, volstrekt niets, dat naar hooghartigheid of zelfverheffing zweemt, heeft zijn bezoek gekenmerkt. Heel vriendelijk en uiterst beleefd was hij in zijn omgang met de bevolking. Overal, waar hij op dit eiland vroeger is geweest, werd hem eene hartelijke ontvangst bereid. Ondanks de hooge kerkelijke betrekking, die de prelaat bekleedt, heeft hij zich hier als een eenvoudig mensch onder zijne gemeentenaren gedragen, hetgeen een zeer gunstigen indruk op alle standen onzer kleine maatschappij heeft gemaakt. Zelfs in zijne houding tegenover zijne parochianen was hij, uitgezonderd al wat betrekking had met de vele plechtigheden, die hij ambtshalve moest verrichten, niets anders, dan hun geliefde oud-Pastoor, die nogmaals zijne trouwe kudde was komen bezoeken.

Ook te Simpsonsbaai en vooral te Marigot (het Fransch gedeelte van Saint Martin] was de receptie *allerhartelijkst*.

Al de kerkelijke plechtigheden, in verband met de bisschoppelijke bediening gehouden, werden door tal van belangstellenden bijgewoond. Bij gelegenheid van den bevestigingsdienst [de toediening van het H. Vormsel, — Red. *Amigoe*] waren verscheidene Protestanten tegenwoordig, o.a. de Hoogedelgestrenge heer Gezaghebber van het eiland met zijne familie.

Ongetwijfeld zal Mgr. hoogstaangename herinneringen van zijn bezoek aan dit eiland medenemen. Na eene afwezigheid van acht jaren was 't zeker eene onbeschrijfelijke voldoening voor hem wederom voet op onzen bodem te zetten. Hoogstwaarschijnlijk zal hij over een paar dagen het eiland moeten verlaten. Voorspoedige reis en behouden aankomst op Curaçao worden hem en zijn eerwaarden secretaris toegewenscht.

—Als een gevolg van de scheiding van Kerk en Staat in Frankrijk zullen de toelagen aan de twee gemeenten te Marigot, maandelijks uitgekeerd, met 1o. Juli a.s. worden ingetrokken, met dien verstande, dat aan elke dier gemeenten voor den tijd van acht jaren een steeds afnemend bedrag zal worden toegestaan.

In de rechtvaardigheid of onrechtvaardigheid van die scheiding wil ik niet treden, maar iemand, die ooggetuige is geweest van de viering van den oogsttijd, welke eene maand of twee geleden in de Protestantsche kerk heeft plaats gehad en van den bisschoppelijken intocht te Marigot, kan niet tot het besluit komen, dat de intrekking van Regeeringswege der tot nu toe verstrekte toelage den moed en godsdientzin der christenen aldaar ook maar eeningszins heeft doen zakken.

Dezer dagen werd de Hoogedelgestrenge Heer Gouverneur der Kolonie alhier verwacht. Toebereidselen van verschillenden aard werden gemaakt. De gezaghebber verhuisde naar eene particuliere woning ten einde het Gouvernementshuis ter beschikking van den Landvoogd en diens gezelschap te stellen. De kinderen der verschillende scholen repeteerden gezamenlijk hun welkomstlied. De spanning werd hoe langer hoe grooter. De openbare belangstelling steeg tot 99e Celsius toen men vernam, dat op St. Eustatius een oorlogsschip in het gezicht was. Den 24sten dezer, des middernachts, kwam echter eene boot uit dat eiland hier ter reede aan met het bericht, dat de Heer Gouverneur genoodzaakt was, zijn bezoek tot later uit te stellen. Groot was de teleurstelling."

* *
*

Tot aanvulling van dit bericht nog het volgende: In den avond van 26 April vertrok Mgr met de Duitsche boot *Bolivia* van Curaçao, kwam den 27sten te Sanchez op Santo Domingo aan.

Zaterdag den 29sten stoomde het schip in den namiddag de haven van het eiland Sint-Thomas binnen. Eerst Vrijdags daarna was er gelegenheid om met de *Perima* van de Quebec-line over Sint-Croix naar Sint-Kitts te vertrekken, waar men Zondags aan wal stapte. Een goulet voerde Mgr. den volgenden middag naar Sint Eustatius, waar nog denzelfden avond ten 7 uur de plechtige ontvangst plaats vond. Woensdag den 10 Mei deden hier 48 kinderen hun eerste H. Communie, terwijl door Z. D. H. in den namiddag aan 78 kinderen het H. Vormsel werd toegediend. Met dezelfde goulet zette het gezelschap Zaterdagmorgens ten 7 uur de reis voort naar Saba, waar men nog voor den middag ten 11 uur aan de Ladderbay aan wal ging. Maandag d. a. v. diende Mgr. eerst in de Bottom aan 50 kinderen en den volgenden Woensdag in Windwardside, een parochie 1000 voet hooger gelegen, aan 150 kinderen het H Vormsel toe. Bij deze gelegenheid zegende Mgr. de nieuwe school in, door Pastoor M. G DAHLHAUS gebouwd, die een sieraad mag genoemd worden voor het eiland.

Vrijdag morgen den 19en Mei had het vertrek van Saba plaats, weer met dezelfde goulet, Tegen den middag zette men te Sint Martin voet aan wal. Dinsdag werden te Philipsburg 50 k. en Woensdag op Simpsonsbay 23 kinderen gevormd.

Op Hemelvaartdag 25 Mei hield Mgr. VUYLSTEKE een ware zegetocht binnen Marigot, de hoofdplaats van het Fransche gedeelte van Sint Martin.

Op zeer grooten afstand kwam de bevolking in groepen Z. D. H. te gemoet. Triomphbogen stonden langs den weg, werden zelfs meegedragen, bloemen en bouquetten werden in het rijtuig geworpen. Met toestemming van den bisschop van Guadeloupe, waaronder deze parochie kerkelijk ressorteert, diende onze Apost. Vicaris ook hier het Vormsel toe aan 218 kinderen.

Den 1ste Juni vertrok Mgr. met een klein barkje weer naar Sint Thomas, waar tot den 10 Juni de Duitsche boot *Virginia* moest worden afgewacht, die Mgr. VUYLSTEKE met Pastoor J. DE VEER weer gezond en wel Maandagmorgen den 12 Juni op Curaçao terugbracht.

Stroohoeden-industrie.

Alle belanghebbenden, met name natuurlijk de hoedenvlechtsters, raden wij aan a.s. Dinsdag 's namiddags ten 4 uur precies eens te gaan zien en luisteren op den vlechtcursus te Pietermaai, alwaar de Heer H. J. COHEN HENRIQUEZ eenige belangrijke inlichtingen en mededeelingen zal verstrekken met betrekking tot de hoedenindustrie en ook een nieuwe, hoogst praktische en economische methode zal leeren om de hoeden te zwavelen. Ieder belangstellende is welkom. Entrée wordt niet geheven.

Consulaat van Colombia.

De consul van Colombia brengt ter kennis van alle eigenaars van barken. dat zij, uitgevaren van een onzer Hollandsche eilanden, slechts dan in de havens van Colombia zullen worden toegelaten, wanneer die schepen door den Consul van Colombia te Curaçao zullen uitgeklaard zijn,zonder die uitklaring zullen zij in de wateren van Colombia als contrabandisten achtervolgd en opgebracht worden.

Slecht afgeloopen.

Het is er Zondagavond bij een vechtpartij op *Rust* erg ruw toegegaan. Van een der vechtersbazen werd den neus afgesneden. Hij bracht het stompje van zijn neus, goed in zijn zak opgeborgen, mee naar het Hospitaal, maar hij zal voor zijn geheele leven wel geschonden blijven.

Hr. Ms. Utrecht.

Zondag morgen is de *Utrecht* weer van zijn reis naar Suriname, Martinique en de Bovenwindsche eilanden in onze haven teruggekeerd. Op zijn tocht naar Martinique viel een der matrozen uit den mast in zee, en alle pogingen om den drenkeling terug te vinden, zijn tevergeefs gebleven.

De „Prinses Juliana."

Onze bootje heeft het er eindelijk toch eens op gewaagd. Na bijna 14 dagen zich achteraf in de haven te hebben schuilgehouden, is de Juliana gisteren morgen naar Aruba gestoomd, maar even voorbij *Plantersrust* reeds is zij, zooals sommigen gezien hebben, een half uur dwars blijven liggen om uit te rusten.

Eenige deskundigen van de *Utrecht* maken de reis mede.

Eeuwfeest van Venezuela.

Met de Spaansche boot *Legazpi* aangekomen vertoefden gisteren op ons eiland, de ex-president van Colombia Generaal RAMON GONZALEZ VALENCIA vergezeld van zijn familie en nog 5 andere leden van het Colombiaansch gezantschap, allen op weg naar Caracas, om daar officieel de Republiek Colombia te vertegenwoordigen bij het Eeuwfeest der Onafhankelijkheid.

Naar verluidt zouden er ook op ons eiland plannen in voorbereiding zijn ter viering van bovengenoemd feest van Venezuela.

Naar Holland.

Via New-York zijn Maandagmiddag per *Prins Willem 1* naar het Moederland vertrokken de Heer W. T. N. VON HOMBRACHT oud-commandant van het garnizoen, de Heer T. J. C. BUYS militair apotheker, Dr. J. P. EVERTSZ Hz. en de Heer P. S. VAN TEECKELENBURG, opzichter bij het Depart. van O. W., allen met hun gezin.

K. W. I. M.

Nu reeds één der vruchtenbooten der K.W.I.M., die de reis van Suriname naar Amerika maken, uit de vaart genomen en te New-York is opgelegd, en er groot gevaar bestaat, dat de cultuur en daarmee ook de export der bacove zal gestaakt worden, is de Regeering van het Moederland in onderhandeling getreden met de K.W.I.M. om toch de wekelijksche vaart op New-York te behouden.

Het missen van deze wekelijksche dienst zou in Suriname gevoeld worden. Het is dus te hopen, dat men er in zal slagen, dat deze vaart voor de kolonie niet verloren gaat.

Twee dezer booten, de *Marowijne* en de *Sarramacca* zijn voorzien van Marconi-toestellen.

Ricinus-olie.

Eenige tijden geleden maakte het tijdschrift „*Journal d'agriculture tropicale*" er op merkzaam op, dat, volgens de laatste onderzoekingen, de olie, geperst uit de ricinus-zaden (karpatta), bijzonder geschikt is voor machine-olie, vooral voor het smeren van die onderdeelen der machinen, die aan een hooge temperatuur zijn blootgesteld.

Ook bij groote hitte ontleedt deze olie niet, is een uitstekend smeermiddel, en behoeft slechts in kleinere hoeveelheid aangewend te worden dan de gewone minerale olie.

Koloniale Raad.

A. s. Maandag avond komt in openbare behandeling de ontwerp-verordening omtrent de vrouwelijke Ambtenaren. — Tevens zal er dan een nieuwe verkiezing moeten plaatsen om te voorzien in de vacature van den Heer ALB. W. STATIUS MULLER, daar zoowel de Heer Dr. C. A. ZEPPENFELDT de 1ste Candidaat, als de Heer J. J. DEBROT de 2de cand. de vorige week gekozen voor diezelfde vacature, bedadkt hebben. en niet voor een benoeming in aanmerking wenschen te komen.

Waar is Castro?

Veertien dagen geleden deelden wij twee telegrammen mede, waaruit bleek, dat Castro, de ex-president van Venezuela uit Teneriffe naar Cadiz vertrokken was en plannen maakte om naar Centraal-Amerika (Cuba) over te steken. Het schijnt werkelijk, dat dit plan reeds in uitvoering is. Want in Cadiz is men zijn spoor kwijt.

Het gerucht liep gisteren, dat Castro *incognito* met de Spaansche boot *Legazpi* hier zou aangekomen zijn.

Met alle zekerheid werd verteld, dat op verzoek van de Amerikaansche Regeering door onze justitie het geheele stoomschip onderzocht is, om te weten te komen of Castro zich aan boord bevond.

Voor de waarheid van dit bericht kunnen wij niet instaan. Wij deelen alleen het bericht mede, zooals wij het vernomen hebben.

Officieele berichten.

Aan den heer M. A. SCHOTMAN onderwijzer alhier, is tot herstel van gezondheid eene maand verlof verleend.

De maréchausséé der 1ste klasse E. G. GRESSMANN is bevorderd tot brigadier en de maréchausséé der 2de klasse J. DIJKMAN tot maréchausséé der 1ste klasse; de fuselier K. de NIES is tijdelijk als maréchausséé der 2de klasse bij de brigade gedetacheerd.

De heer G. B. DUSSEL, onderwijzer 2 de klasse aan de Hendrikschool alhier, in het bezit der akte-landbouwkunde, is tijdelijk belast met de waarneming van de betrekking van landbouwkundige.

De tijdelijk als marechausséé der 2de klasse bij de brigade gedetacheerde fuseliers J. VAN VEEN en E. F. TAPPER, zijn naar het garnizoen teruggezonden.

De heer J. MORGAN GRIFFITH, gouvernements — geneeskundige op St. Eustatius, is eervol ontheven van de tijdelijke waarneming der functien van gouvernements-geneeskundige op Saba.

De heer A. N. BAREND, geneesheer van Suriname, is tijdelijk belast met de functien van gouvernements-heneeskundige op Saba.

Mejuffrouw H. F. E. STEL, is tijdelijk aangesteld tot onderwijzeres 3de klasse aan de Wilhelmina school alhier.

De infanterist 1ste klasse J. M. C. TIMP en de fuselier J. de GOEDE, zijn tijdelijk als maréchausséé der 2de klasse bij de brigade gedetacheerd.

Het gegoten huis te Sandpoort.

Naar men mededeelde, was twee dagen na de gieting het verhardingsproces der gegoten massa reeds zoover gevorderd, dat men in staat was enkele der ijzeren gietvormen weg te nemen. De aldus blootgelegde oppervlakte bleek volkomen gaaf en glad. — De leiders van het bedrijf hadden bepaald om Donderdag 11 Mei een aanvang te maken met de ontmanteling van het geheel. Men was inmiddels gereed gekomen met het leggen van het dak, dat eveneens bestaat uit gegoten platen van hetzelfde mengsel.

Op dien dag heeft de volledige ontmanteling plaats gehad van het Woensdags te voren gegoten huis, het eerste gegoten huis in Nederland.

De uitslag is werkelijk verrassend geweest. Ook deze nieuwe vorm van bouwen zal volop kans bieden op architectonische en artistieke vakbeoefening.

Het geheel staat er zeer kloek en getuigt van soliditeit. De verkregen woning beschikt over een doelmatige ruimteverdeeling.

Daar deze bouwmethode voorloopig wellicht alleen op arbeiderswoningen zal worden toegepast, en ook belangrijker goedkooper uitvalt dan de tot nu toe gevolgde bouwwijze, zal misschien hier een practische weg liggen, om de in vele plaatsen dringende woningkwestie tot en een goede oplossing te helpen brengen.

Zeker is het, dat de geslaagde proefneming om huizen te gieten van groote beteekenis is voor de bouwtechniek.

Nieuwe guanolagen in Mexico.

Een Californisch syndicaat heeft zich onder den naam „Commercial Company" met een kapitaal van $ 150,000, gevormd met het doel binnen kort op groote schaal uitgebreide guanolagen op de 17 eilanden der Campech-kust van Mexico te exploiteeren, welke lagen wanneer men den prijs van een ton guana op $ 30 stelt, een waarde vertegenwoordigen van minstens $ 150 mill. De maatschappij heeft voor 10 jaar van de Mexicaansche regeering de concessie voor deze exploitatie verkregen. Voor elke ton guano, welke zij ter markt brengt, moet zij 75 cents aan de regeering betalen, terwijl zij de eilanden aan geen enkelen vreemden staat of land mag verpachten. De guano zal direct naar Europa, en voornamelijk naar Hamburg verscheept worden..

Volgens de onderzoekingen van ingenieurs moeten de lagen minstens 50 millioen tonnen guano bevatten.

De grootste laag bevindt zich op het eiland Triangulus en is op sommige plaatsen 20 voet dik, terwijl millioenen zeevogels daar nog steeds meer guano ophoopen. Ook op de eilanden Arcas en Arenas worden zeer groote hoeveelheden van deze uitstekende meststof gevonden.

Uit de naburige Republieken.

Colombia-Panama.

Door den Amerikaanschen afgevaardigde RAYNEY, lid van de democratische partij, is voor een tijd geleden een felle campagne begonnen tegen ROOSEVELT, den ex-president, naar aanleiding van diens rede over de inbezitneming der landengte van Panamá. Het doel der campagne was, ROOSEVELT verantwoordelijk te stellen, voor de afscheiding van Panana van de Republiek Colombia. Zooals de bladen uit de hoofdstad Bogotá nu, op gezag van een kabelbericht, melden, is het voorstel van den Senator RAINEY aangenomen en die verantwoordelijkheid van ROOSEVELT in deze vastgesteld.

Een groot aandeel in deze daad van eerherstel ten opzichte van Colombia komt ook toe aan het Amerikaansche dagblad *The World*, het orgaan, door de democraten voor deze compagne gebruikt.

In een artikel had J. PULITZER de directeur van *The World* beweerd, dat CHARLES P. TAFT, DOUGLAS ROBINSON en WILLIAM NELSON CROMWELL met J. PIERPONT MORGAN, voor de som van 4 millioen dollars de contrôle verkregen hadden over het Panama-kanaal en dat door het toedoen van THEODOOR TAFT, toenmaals nog Secretaris van het Departement van Oorlog, en broeder van CHARLES P. TAFT, bewerkt was, dat 't kanaal aan de Ver. St. verkocht werd voor een bedrag van 35 millioen dollars. Wegens dit artikel was door de Regeering der Ver. St. een aanklacht tegen PULITZER ingediend, maar nu is kort geleden door 't Hoog Gerechtshof der Ver. St. in deze zaak ten gunste van PULITZER vonnis gewezen.

Chili en Venezuela.

Naar wij in Zuid Amerikaansche bladen lezen, heeft de regeering van Chili besloten het exequatur in te trekken van den Consul-generaal van Venezuela, den heer Tito V. Lisoni, wegens zekere uitdrukkingen omtrent de Chileesche kanselarij, door genoemden consulairen ambtenaar gebezigd in een brief, welken hij aan de dagbladen richt en waar hij de redenen blootlegt, waarom Chili niet uitgenoodigd is op het eeuwfeest van Venezuela, dat eerlang te Caracas zal worden gevierd. *La Mañana* bespreekt dit incident en verklaart dat Chili zich niet moet laten vertegenwoordigen op zekere buitenlandsche feesten.

Te Quito is men benieuwd naar de redenen, die Venezuela kan hebben gehad om Chili niet uit te noodigen, want, zegt *El Ecuatoriano*, afgezien van drijfveeren, die wij eerbiedigen, bestaat de omstandigheid dat een Chileen degene was die destijds den eersten vrijhijdskreet te Caracas geslaakt heeft.

C. C.

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 14 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

191 ratten
72 muizen.

SURINAME.

Yaws-expeditie in Suriname.

Het verloop der behandeling der Yawslijders op Post Groningen is buitengewoon gunstig. De stemming onder patiënten en doktoren kon niet beter zijn. Met opgewektheid werd gewerkt en de patiënten waren uiterst dankbaar, nu ze zagen en aan den lijve ondervonden de zeer snelle verbetering, die de geheel pijnlooze behandeling hun brengt. Tot nu toe zijn gelukkig geen onaangename nevenwerkingen van Salvarsan [606] tot uiting gekomen.

Er waren ruim honderd kinderen lijdend aan de ziekte. Ieder verwachtte groote moeilijkheden van schreeuwende kinderen en nog harder huilende moeders. Maar niets van dat alles. Zoet gehouden met suikerballetjes lagen de kinderen met lachende oogen te kijken, terwijl het heilbrengend middel hen in de aderen vlood. 't Was een genot de stumperts zoo rustig en kalm te zien.

De beide laatste dagen der expeditie bevestigden de goede verwachtingen, die in de eerste dagen gewekt waren.

Bij de inspectie van alle patiënten bleken reeds zeer velen geheel hersteld van hun yaws en kon bij allen aanmerkelijke beterschap worden opgemerkt.

Daar echter zeer velen vooral van de kinderen, behalve aan yaws, ook aan anchylostoom, eczema, malaria e. d. lijdende waren, waarvan de Salvarsan (606) hen natuurlijk niet genas, zullen, naar we vernemen, alle van yaws genezenen naar het hospitaal te Paramaribo worden opgezonden om van daar na eventueele behandeling naar hun plantages terug te keeren. De eerste 100 worden heden alhier verwacht.

De verpleegden waren overgelukkig over 't goede resultaat. Ze vroegen en verkregen toestemming tot het houden van een feestavond op Donderdag. Het terrein had door bamboe-verlichting een feestelijk aanzien. In de grootste loods waren allen bijeen en werden op tabak en limonade onthaald. Zes Javaansche danseressen keurig uitgedost dansten op de voor een Europeesch oor wat eentonige muziek der gammelang. Er heerschte een zeer opgewekte stemming, die haar toppunt bereikte, toen de Chef met zijn staf verscheen en een half uurtje toefde.

Toen om 10½ uur de laatste muziektonen wegstierven en allen uiteengingen kon gezegd worden dat het laatste feest in de Yaws-inrichting goed geslaagd was.

Dr. Koch is met de doktoren en overige studenten in de stad teruggekeerd, waar ze met muziek bij den aanlegsteiger werden ontvangen door de reeds teruggekeerde studenten. Zoo eindigde deze expeditie, welker resultaten reeds nu niet anders dan schitterend kunnen genoemd worden.

Als men weet, dat deze inrichting aan het Gouvernement jaarlijks ± 40.000 gld. kost, en de yaws-ziekte zich in de laatste jaren steeds uitbreidde, terwijl er nu alle vooruitzicht bestaat, dat deze inrichting geheel kan opgedoekt worden, dan begrijpt men wel, dat dit Salvarsan werkelijk voor Suriname een *Salva-arsenicum*, een heilaanbrengend geneesmiddel is.

Buitenland.

DUITSCHLAND.

Het was in 1871, kort na den Fransch-Duitschen oorlog, dat een Pruisisch officier met een Franschman een twistgesprek had over den afstand van Frankrijks schoone provincie, Elzas-Lotharingen, en de al of niet voortreffelijke eigenschappen van het Fransche volk.

„Och, kom," — sprak op het laatst de Duitscher, nadat de Franschman de kunstvaardigheid en de smaak zijner landgenooten om het zeerst geprezen had — „laat ze dan hiervan eens wat van maken" en tegelijkertijd trok hij een haar uit zijn knevel. De Franschman zei niets, doch borg het zorgvuldig in zijn portefeuille. Eenige weken daarna ontving de officier een pakje uit Parijs. Het bevatte een adelaar, die twee keurig bewerkte plaatjes in zijn klauwen droeg, verbonden door een haar. Op het eene was het Duitsche rijk gegraveerd en op het andere Elzas-Lotharingen.

En daaronder het veelzeggend opschrift: „Gij houdt het slechts vast aan één haar!"

Veertig jaren zijn verloopen sedert Alphonse Daudet dit merkwaardig staaltje van Fransch sarcasme vermelde en nog steeds treurt Frankrijk om het verlies zijner heerlijke provincies.

En die wonde is weer opnieuw opengereten, nu in Duitschland den 10en Mei j.l. de 40 jarige annexatie is herdacht en de kwestie der „Grondwet voor Elzas-Lotharingen" plotseling weer zoo scherp op den voorgrond is getreden.

Men had, ook in Frankrijk, zoo gehoopt op een compromis tusschen de Duitsche regeering en de partijen.

Maar de conservatieven, de *Wirtschaftl. Verein* en een groot deel der Rijkspartij bleken niets te willen prijsgeven van hun principieel verzet tegen een hervorming, die het Rijksland tot een zelfstandigen staat beoogt te vormen, waartoe het verleenen van drie stemmen in den Bondsraad vooral zou bijdragen. Nadat, bij de derde lezing, de eerste artikelen zonder bezwaar aangenomen waren, kwam bij het artikel tot regeling van de samenstelling der Eerste Kamer, het Centrum met een nieuw voorstel, dat hierop neerkwam dat het Centrum ZES stemmen meer in de Eerste Kamer zou hebben gekregen. De geheele linkerzijde stemde tegen en het voorstel viel, daarna ook het heele artikel. Hoewel een algemeene stemming, die waarschijnlijk op verwerping zou zijn uitgeloopen, nog vermeden werd, staat de zaak voor het grondwetsontwerp toch vrijwel hopeloos.

De zitting is echter plotseling gesloten, waarschijnlijk een gevolg van de heftige aanvallen, die sommige afgevaardigden in de laatste vergaringen tegen de regeering hebben gericht.

Een gevolg dus van de oppositie der liberalen en sociaal-democraten, die zoo gaarne de katholieke meerderheid van Elzas-Lotharingen politiek dood zouden willen maken.

Voor de bevolking der voormalige Fransche provincies, die zich — dank zij de vrijwel gematigde germaniseering — in den nieuwen, onvermijdelijken toestand hebben leeren schikken, is het te hopen, dat de grondwet haar beslag krijgt en haar Rijkeland niet langer als een wingewest deel behoeft uit te maken van den machtigen Duitschen bondsstaat.

De bewoners wanhopen gelukkig nog niet. Zoo schrijft de „*Lothringer Volksstimme*" aan het slot van een vaderlandslievend artikel: „Misschien zal deze loop der gebeurtenissen een druk op den Rijksdag uitoefenen en hem aansporen de staatsregeling voor Elzas-Lotharingen energiek ter hand te nemen.

Mocht dat gelukken en ons volk een grondwet gegeven worden, die het mogelijk maakt zoowel tot eigen welzijn als ten zegen van het geheele Duitsche rijk verder te arbeiden. En in dezen zin, zoo besluit het blad, roepen wij:

„*Der Landesausschusz ist tot! Es lebe der Landtag!*"

AMERIKA.

De strijd tegen de trusts.

Het hoogste gerechtshof van de Vereenigde Staten heeft, onlangs de beslissing van den lageren rechter, die zich richtte tegen de trusts, bevestigd. De beslissing, die nu genomen is, kan aldus worden samengevat, dat eene gemeenschap van handel of bedrijf, hetzij men die noemt trust, cartel, syndicaat, monopolie of hoe ook, op zich zelf nog niet in strijd is met de wet, maar dit wordt in twee gevallen: 1. wanneer zij er van den beginne af er van uitgaat de vrije mededinging te verstikken, wanneer dus hare gansche samenstelling, hare statuten de bedoeling uitdrukken en noodzakelijk de uitwerking moeten hebben, de vrije markt te vernietigen, en 2. wanneer zij haar op zich zelf geoorloofd doel om zooveel mogelijk van de vrije markt te veroveren, met onwettige middelen tracht te berijken.

In deze beide gevallen is er strijd met de naar Scherman genoemde anti-trustwet.

Nu is de grootste Amerikaansche trust, de Standard Oil Company, schuldig verklaard zoowel principieel als door met de wet strijdende praktijken te hebben gestreefd naar de vernietiging van de vrije markt en is daarom hare ontbinding bevolen.

Alleen is in de uitvoering het vonnis van den lageren rechter verzacht; de termijn voor de ontbinding is van eene maand tot een half jaar verlengd en de filialen van de Standard Oil Company zullen met inachtneming van zekere beperkingen hunne zaken mogen voortzetten. De regeering heeft met dit vonnis een leiddraad in handen gekregen om met vrucht tegen de trusts op te treden. Op de ontbinding van de petroleumtrust zal nu wel spoedig die van andere trust volgen, in de eerste plaats die van de tabakstrust.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 10 JUNI – 24 JUNI.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Maracaibo	W. Goodman	10 Juni	New-York	10 Juni	Maracaibo
Maracaibo	„	15 „	Maracaibo	15 „	New-York
Philadelphia	H. Hichborn	15 „	New York	15 „	La Guayra
Philadelphia	„	20 „	La Guayra	21 „	New-York
Zulia	S. S Morris	24 „	New-York	24 „	Maracaibo
Merida	A. Johanson	11 „	Maracaibo	12 „	La Guayra
Merida	„	14 „	La Guayra	16 „	Maracaibo
Merida	„	21 „	Maracaibo	26 „	La Guayra
Pr. Willem I	A. R. Nyboer	11 „	Amsterdam	12 „	New-York
Pr Fr Hendrik	J. P. v d Borden	18 „	New-York	19 „	Amsterdam
Prins Maurits	H J v. d. Goot	24 „	Amsterdam	25 „	New-York
Ekliptica	H Hemmingsen	5 Juni	Newport News	12 Juni	New-York.
Virginia	H. Schuster	12 „	Hamburg	13 „	Pto. Colombia
Belgian	Williams	19 „	Liverpool	19 „	Sta. Marta
Odenwald	H. Rose	14 „	Colombia	15 „	Hamburg
Legazpi	A Cormellas	16 „	Colón	16 „	Barcelona
Logician	Vincent	17 „	Liverpool	17 „	Pto. Arturo
Città di Milano	Ferraro	21 „	Genova	21622 „	Colón

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	vertrek	naar
Maria H	10 Juni	Rio Hacha	*Juan Luis H*	10 Juni	Aruba
Gaviota H	11 „	S Juan d P R	*Mina H*	10 „	Bonaire
Pluma de Oro V	11 „	Vela d Coro	*Medarda V*	12 „	Vela de Coro
Frieda H	11 „	Maracaibo	*Aurora H*	12 „	Rio Hacha
Amadora V	11 „	Vela d Coro	*Amadora V*	16 „	Porto Rico
Clemencia H	13 „	Porto Rico	*Meda H*	16 „	Maracaibo
Mina H	14 „	Bonaire	*Meteor H*	15 „	Maracaibo
Medarda V	14 „	Vela d Coro	*Juan Luis H*	16 „	Aruba
Juan Luis H	14 „	Aruba	*Viola E*	15 „	Barbados
Prescilia H	17 „	Barbados	*Victoria H*	17 „	Maracaibo
Cor, de Maria	16 „	Rio Hacha			

15 Juni is Hr. Ms. oorlogsbodem **UTRECHT** hier weer teruggekeerd komende van Martinique.

16 Juni is ons interkoloniaal bootje **PRINSES JULIANA** naar Aruba vertrokken. Tegen den avond van 17 Juni kunnen we het weer hier terug verwachten.

ZITTING

VAN DEN

KOLONIALEN RAAD

op Maandag, den 19den Juni a.s. des avonds ten acht uur.

Te behandelen onderwerp:

Ingekomen stukken;

Ontwerp-verordening, houdende regeling van de positie van vrouwelijke ambtenaren, die in het huwelijk treden; en

Verkiezing van candidaten ter voordracht voor de vervulling der ontstane vacature wegens het ontslag nemen van den heer A. W. Statius Muller,

De Gouvernements-Secretaris.

Griffier van den Raad,

F. J. HAAYEN.

Drukker:
S. L. BOGAERS.